

Húsvét 4. vasárnapja a hivatások világnapja. A Szentatya hagyományosan üzenetet intéz a papokhoz, szerzetesekhez és minden hívőhöz ezen a napon. Az alábbiakban közöljük Ferenc pápa a Hivatások LIII. Világnapjára írt üzenetét.

A kivonulás, a hivatás alapvető tapasztalata (élménye)

Kedves Testvérek!

Húsvét negyedik vasárnapja elének állítja a Jó Pásztor ikonját, aki ismeri juhait, nevükön szólítja, táplálja és vezeti őket. Ezen a vasárnapon már több mint ötven éve, a Hivatások Világnapját ünnepeljük. Ez minden alkalommal felhívja figyelmünket az imádság fontosságára – amint Jézus mondta apostolainak –, hogy „az aratás ura ... küldjön munkásokat az aratásába” (Lk 10,2). Jézus ezt a parancsot egy olyan alkalommal fogalmazza meg, amikor éppen misszióba küldi tanítványait. A tizenkét apostolon kívül további hetvenkét tanítványt is meghív és kettessel elküldi őket a misszióba (vö. Lk 10,1-16). Valóban, ha az Egyház „természetéből fakadóan missziós” (II. Vatikáni Zsinat, *Ad gentes*, 2.), a keresztény hivatás nem születhet meg másképpen, mint egy missziós tapasztalaton belül. Így amikor Krisztusnak, a Jó Pásztornak a hangját halljuk és követjük, engedjük, hogy Ő magával ragadjon és vezessen bennünket, neki szenteljük életünket, ez azt is jelenti: engedjük a Szentléleknek, hogy bevezessen bennün-

ket a misszió dinamizmusába, felkeltve bennünk a vágyat és az örömteli bátorságot, hogy felajánljuk életünket és odaadjuk Isten Országáért.

Csak akkor vagyunk képesek életünket felajánlani ebben a missziós lelkületben, ha kilépünk önmagunkból. Ezért a Hivatások 52. Világnapja alkalmából éppen arról a sajátos „kivonulásról” szeretnék elmélkedni, amit a hivatás, jobban mondva az Istentől ajándékba kapott hivatásra adott válaszuk jelent. Amikor a „kivonulás” szót halljuk, gondolatunk rögtön az Isten és a gyermekei alkotta nép közötti szeretet csodálatos történetének kezdeteire száll vissza, amelynek főbb eseményei az egyiptomi rabszolgaság drámai napjai, Mózes meghívása, a megszabadulás és az út az ígért földje felé. A Kivonulás könyve – a Biblia második könyve –, amely elbeszéli ezt a történetet, egyben ábrázolja az egész üdvörténet példázatát, és a keresztény hit alapvető dinamikáját is. Valóban, a rabságban élő régi ember átmegy az új életre Krisztusban: ez a megváltás műve, amely végbemeget bennünk hitünk révén

Miserend

Klotildliget:

április 26. Húsvét 4. vasárnapja

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra

ApCsel 3,13-15.17-19;

1Jn 2,1-5a;

Lk 24,35-48

április 28. kedd 18 óra

április 30. csütörtök 18 óra

május 1. péntek 18 óra

május 2. szombat 18 óra

május 3. Húsvét 5. vasárnapja

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra

ApCsel 9,26-31;

1Jn 3,18-24;

Jn 15,1-8

Pilisjászfalu:

május 3. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

április 26. vasárnap

ünnepi szentmise	11 óra
------------------	--------

április 27. hétfő 17 óra

május 1. péntek 17 óra

május 2. szombat 17 óra

május 3. vasárnap

ünnepi szentmise	10:30
------------------	-------

Május 1-jén első péntek is lesz. A betegeteket a szokott rendben látogatjuk. Mindkét templomban lesz esti szentmise és előtte fél órával gyónási lehetőség. A hivatali óra május 1-jén elmarad.

Május 2-án rendezi meg plébániánk a „Közösségek napját”. A program a faluújságon található plakátokon megtekinthető. Az egész napos programon örömmel várjuk plébániánk minden tagját és családját korosztályra való tekintet nélkül, a Piliscsabai és Pilisjászfalui híveket is, valamint református és evangélikus testvéreinket.

Május 3-án a szentmiséken megáldjuk az édesanyákat. Május hónapban a hétköznapi szentmisék előtt fél órával elimádkozzuk a loretoi litániát.

A képviselőtestületi választás jelöltlistáját kitettük a faluújságra. A választás **május 10-én** lesz, a szentmisék kapcsán. Annak módjáról jövő vasárnap adunk tájékoztatást.

Adóbevallás során az első 1% följánlását változatlanul kéri a Katolikus Egyház, technikai száma 0011. Kérjük testvéreinket, hogy a második 1% följánlását keresztény értékeket szolgáló alapítványok vagy intézmények javára tegyék meg.

Heti imaszándék

Imádkozzuk a nehéz helyzetben lévő édesanyákért, hogy Szűz Máriában és az Anyaszentegyházban hatékony segítséget találjanak!

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlor@gmail.com

Internet: www.piliscsabemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

(vö. Ef 4,22-24). Ez egy valódi „kivonulás”, a keresztény lélek és az egész Egyház útja egy olyan lét felé, amely teljes mértékben az Atya felé fordul.

Minden keresztény hivatás gyökerénél megtalálható a hit megtapasztalásának ez az alapvető mozzanata: hinni azt jelenti, hogy kilépünk saját magunkból, énünk kényelmességéből és rugalmatlanságából, hogy életünk középpontja Jézus Krisztus legyen. Ábrahám nyomdokain elhagyjuk saját földünket, bizalommal útra kelünk abban a tudatban, hogy Isten megmutatja számunkra az utat az új föld felé. Ez a „kilépés” nem azt jelenti, hogy megvetjük saját életünket, érzéseinket, emberségünket. Éppen ellenkezőleg: aki Krisztus nyomdokain járja az utat, az élet bőségét találja meg, miközben önmagát teljesen Isten és az Ő országa szolgálatába állítja. Jézus mondja: „Aki nevéért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége” [Mt 19,29]. Mindennek legmélyebb gyökere a szeretetben van. Valóban, a keresztény hivatás elsősorban szeretetli meghívás, amely vonzza az embert és az önmagán való túllépésre, az önközpontúságból történő kilépésre ösztönzi, amely egy „állandó kivonulás a magába zárkózó én-ből önmaga elajándékozásának szabadsága felé, s éppen ezáltal önmaga megtalálása, sőt Isten felfedezése felé” (XVI. Benedek, *Deus Caritas est enciklika*, 6).

A kivonulás megtapasztalása a keresztény élet paradigmája, különösen azok esetében, akik az Evangélium szolgálatára sajátosan átadott hivatásban élnek. Ez a megtérés és átalakulás folyamatosan megújuló alapállása, az úton maradásé, a halálból az életre történő átmeneté, ahogyan azt az egész liturgiában ünnepeľjük: ez a húsvét dinamizmusa. Végül is Ábra-

hám meghívásától Mózeséig, Izrael pusztai vándorlásától a próféták által hirdetett megtérésig, egészen Jézus missziós útjáig, amelynek csúcspontja halála és feltámadása, a meghívás mindig Isten cselekedete, amellyel arra indít, hogy kilépjünk kezdeti állapotunkból, megszabadít a rabszolgaság minden fajtájából, kiragad a megszokásokból és a közönyösségből és elindít az öröm felé, amelyet az Istennel és a testvérekkel való közösség jelent. Az Isten hívására adott válasz tehát nem egyéb, mint hogy engedjük kivezetni magunkat Őáltala a hamis biztonságérzetből, hogy útra keljünk Jézus Krisztus felé, aki életünknek és boldogságunknak kezdő- és végpontja is egyben.

A kivonulásnak ez a mozzanata nem csak a meghívott egyénre vonatkozik, hanem az egész Egyház missziós és evangelizációs tevékenységére is. Az Egyház anynyira hű ténylegesen Mesteréhez, amilyen mértékben „kivonul”, nem aggódik önmaga, struktúrái és eredményei miatt, hanem képes nekiindulni, megmozdulni, találkozni Isten gyermekeivel azok valós élethelyzetében és együtt tud érezni (szenvedni) velük sebeik miatt. Maga Isten is kilép önmagából a Szentháromság szeretet dinamikájában, meghallja népének nyomorúságát és fellép, hogy megszabadítsa (vö. *Kiv 3,7*). Az Egyház ugyanerre a lét- és cselekvésmódra kapott meghívást. Az evangelizáló Egyház elindul az emberek irányába, hirdeti az Evangélium szabadító üzenetét, Isten kegyelmével gyógyítja a lélek és a test sebeit, felemeli a szegényeket és a szűkséget szenvedőket.

Kedves testvéreim, ez a szabadító „kivonulás” Krisztus és a testvérek felé egyben az az út is, amelyen teljes mértékben megérhetjük az embert, és amely lehetővé teszi az ember és a társadalom fejlődését. Az Úr hívásának meghallása

és elfogadása nem intim magánügy, amelyet összekeverhetnénk a pillanatnyi érzelmekkel, hanem konkrét, valóságos és teljes elköteleződés, amely átfogja egész életünket és azt Isten országa építésének szolgálatába állítja itt a földön. Ezért a keresztény hivatás, amely az Atya szívének szemlélésében gyökerezik, ugyanakkor testvéreink, különösen a legszegényebbek szabadságáért való tevékeny szolidaritásra indít minket. Jézus tanítványának ki van tárva a szíve a határtalan horizontra, és az Úrral való bensőséges kapcsolata soha nem menekülés az életből és a világtól, hanem éppen ellenkezőleg „lényegében mint missziós közösség mutatkozik meg” (*Evangélii gaudium apostoli buzdtás*, 23).

A kivonulásnak ez a dinamikája, amely az Isten és az emberek felé vezet minket, életünket örömmel és értelemmel tölti meg. Ezt szeretném főként a fiatalabbaknak elmondani, akik koruknál fogva és az előttük feltáruló jövőkép miatt képesek készségesnek és nagylelkűnek mutatkozni. Olykor az ismeretlen, a jövővel kapcsolatos aggodalmak és a mindennapok bizonytalansága azzal fenyegetnek, hogy megbénítják lendületüket, gúzsba kötik álmaikat, s egészen odáig jutnak, hogy azt gondolják: nem érdemes elköte

leződni, és hogy a keresztény hit Istene korlátozza a szabadságukat. Ezzel szemben, kedves fiatalok, ne legyen bennetek félelem aziránt, hogy kilépjetek önmagatokból és útra keljeteľ! Az Evangélium az az Ige, amely felszabadítja, átalakítja és szebbé teszi az életünket. Milyen szép is engedni, hogy megleljen Isten hívása, befogadni az Ő Igéjét, életeteket Jézus nyomában járni, az isteni misztérium imádásában és a felebarátok iránti nagylelkű odaadottságban! Életetek ezáltal napról napra gazdagabb és örömtelibb lesz!

Szűz Mária, minden hivatás példaképe, nem félt kimondani „igen”-jét az Úr hívására. Ő kísér és vezet bennünket. Mária a hit nagylelkű bátorságával énekelte meg azt az örömet, hogy kilépett önmagából és rábízta életének terveit az Istenre. Hozzá fordulunk, hogy teljesen nyitottak legyünk arra a tervre, amelyet Isten mindannyiunknak egyenként készített; hogy növekedjen bennünk a vágy a kivonulásra, és hogy sietve elinduljunk a többi ember felé (vö. Lk 1,39). Szűz Mária védelmezzen bennünket és járjon közben mindnyájunkért.

Vatikán, 2015. március 29.,
Virágvasárnap

Ferenc pápa

Ebben az évben is szeretettel hívjuk keresztény családjainkat az Egyházmegyei Napra, amely május 25-én, Pünkösdhétfőn kerül megrendezésre a Balinkai Tölgyes táborban. A találkozó délelőtt 10 órától délután 4 óráig tart. A részletesebb program az egyházmegye honlapján olvasható, az utazás lehetőségeiről a későbbiekben adunk tájékoztatást.

Szent II. János Pál pápa köztérre néző

szobrárt állítja fel székháza előtt a Községépítő és Természetvédő Közhásznu Egyesület, mely bizalommal fordult plébánosunkhoz, a hívek anyagi támogatását kérve. A szoborra szánt adományt mostantól pünkösdvasárnap estig mindkét templomban László atyának lehet átadni. A faliújságon közzétett elérhetőségen közvetlenül is lehet adakozni, ott a tervezett szobor makettjének fényképét is láthatjuk.